

מ"ת 3470/02/15 - מדינת ישראל נגד יוליה גרינברג

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
מ"ת 3470-02-15 מדינת ישראל נ' גרינברג
3474-02-15
16 פברואר 2015

בפני כב' השופטת נועה חקלאי
המבקשת
נגד
המשיבה
יוליה גרינברג
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המבקשת- עו"ד חופית אבקסיס

המשיבה ובא כוחה- עו"ד אדי נוז

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדה, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיבה הוגש כתב אישום המייחס לה שני אישומים של נהיגה בהיותה בלתי מורשית לנהיגה, ללא פוליסת ביטוח בת תוקף ובאחד מהאישומים גם ללא רשיון רכב תקף.

באשר לראיות לכאורה:

הצדדים אינם חלוקים ביניהם באשר לקיומן של ראיות לכאורה, ואכן עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכאורה בדמות מסמך של משרד הרישוי המאשר כי המשיבה אינה מחזיקה ברשיון נהיגה, בדמות דו"חות פעולה של שוטרים אשר ראו את המשיבה נוהגת וזיהו אותה זיהוי ודאי, בדמות חקירתה של המשיבה באזהרה, אשר מצינת כי עברה תאוריה ועשתה 25 שיעורי נהיגה ולמעשה מודה במיוחס לה.

באשר לעילת מעצר

עמוד 1

ב"כ המבקשת טענה כי לנוכח העבירות המיוחסות למשיבה בכתב האישום קמה כנגד המשיבה עילת מעצר בשל מסוכנותה. למרות שהמבקשת הגישה מלכתחילה בקשה ובה הסכימה לשחרור בתנאי מעצר בית, ולמרות שהמבקשת עצמה שחררה את המשיבה ביום 11.2.15 בתנאי מעצר בית חזרה בה המבקשת בפתח הדין מהסכמה זו וציינה שלאור אי התייצבותה של המשיבה לדין שהיה קבוע ליום 15.2.15 קיים חשש מהתחמקות מהליכי שפיטה ועל כן יש להורות על מעצרה המלא של המשיבה עד תום ההליכים ולא להסתפק במעצר בית.

מנגד טען ב"כ המשיבה כי לא קיימת עילת מעצר ובכל מקרה, לדבריו, אם בית המשפט יקבע כי קיימת עילת מעצר הוא ביקש להסתפק בתנאי מעצר הבית בהם שוחררה על ידי קצין המשטרה ובהם שהתה 5 ימים.

ב"כ המשיבה נתן הסבר לאי התייצבותה לדין בכך שהמשיבה לא הבינה את האמור באסמכתת השחרור וחשבה שמעצר הבית תם ולא הבינה שעליה להתייצב לדין.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את תיק החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיבה בשל מסוכנותה וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיבה תסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21(א)(1)(ב).

חשש זה מתחזק לאור העובדה שפעם אחר פעם מוצאת את דרכה להגה, בכל פעם ברכב אחר, רכב של "ידיד" כפי שטענה בפני המשיבה, חשש זה אף מתחזק לאור תגובתה בדו"ח הפעולה מיום 8.2.15 לפיו ציינה בפני השוטר כי יש לה רשיון נהיגה מנייר והרשיון בבית, וזאת על אף שרשיון כזה לא קיים.

בבית המשפט המשיבה הסבירה תגובתה בפני בכך שנלחצה.

כל אלו מצביעים על כך כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיבה תסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור.

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיבה ואולם על פי הקבוע בסעיף 21(ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותה של המשיבה פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל :

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק

במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלנזג ד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

כך למשל בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישהה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

בתיק זה, לא זו בלבד שניתן להסתפק בחלופת מעצר, אלא בפועל המשיבה כבר שוהה בחלופת מעצר מזה חמישה ימים, חלופה שנקבעה בהסכמת המבקשת.

לא מצאתי כי אי התייצבותה לדיון שהיה קבוע ליום 15.2.15 מצדיק החזרתה של המבקשת למעצר מאחורי סורג וברית, בפרט לאור ההסבר שקיבלתי לאי התייצבותה שעל אף שאינו הסבר מוצדק ניתן לטובתה להניח שטעתה בהבנת הדברים, לאור העובדה שמדובר בהסתבכות ראשונה לה עם החוק.

בעניין זה, אין לי אלא להפנות לבש"פ 222/89 מדינת ישראל נ' צוברי שם נקבעה הלכה לפיה הכלל הוא שמי שמשוחרר ממעצר יוחזר אליו **רק אם הפר את תנאי השחרור או נתחדשו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר וחריגה מכלל זה עשויה להיות מוצדקת רק במקרים חריגים ועל יסוד נימוקים כבדי משקל.**

ראו גם בש"פ 1237/04 מ"י נ. ואדים גיאסוב ואח':

"לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של נאשם שכבר שוחרר ממעצר, וכאשר מתבקש בית המשפט להורות על מעצרו מחדש של מי ששוחרר משכבר, הרי ששומה עליו ליתן משקל רב לעובדה כי מדובר בנאשם שכבר שוחרר ממעצר (ראה בש"פ 932/89 אלטורי נ. מ"י תק-על 105)"

לא מצאתי כי בעניינה של המשיבה, על אף אי התייצבותה לדיון שהיה קבוע ביום 15.2.15, כי התקיימו התנאים שנקבעו בהלכת צוברי.

לאחר שהבאתי בחשבון מחד את חומרת העבירות המיוחסות למשיבה, ומאידך את העובדה שאין לחובתה כל הרשעה קודמת מכל סוג (לא בתחום הפלילי ולא בתחום התעבורה), לא מצאתי כי עסקינן במקרה חריג ובוודאי שלא מצאתי נימוקים כבדי משקל להחזרתה של המשיבה למעצר לאחר ששוחררה.

לעניין תנאי החלופה, מצאתי להיעתר לבקשת ב"כ המשיבה ולשחרר את המשיבה לחלופה כפי ששחררה על ידי קצין המשטרה.

לאחר ששמעתי כי המשיבה הנה אם חד הורית לשני ילדים וכי היא בהריון, וכי היא עובדת במקום מסודר בקפטריה בבית החולים, מצאתי לקבוע דיון נוסף למחר, על מנת לאפשר למשיבה לבדוק אפשרות להוסיף מפקח ועל מנת שאוכל לשקול לאפשר לה לצאת לבדיקות, מפגשים, או עבודה בכפוף לפיקוח.

אשר על כן, אני מורה על שחרורה של המשיבה בתנאים הבאים:

א. המשיבה תשהה במעצר בית מלא 24 שעות ביממה ברחוב ההסתרות 57/6 אשקלון ותיאסר יציאתה משם במשך כל שעות היממה, למעט עפ"י החלטה מפורשת של בית המשפט, וזאת עד לתום ההליכים נגדה.

ב. המשיבה תפקיד סך של 1,500 ₪ להבטחת תנאי השחרור. 500 ₪ יהוו תנאי לשחרור והיתרה תופקד עד ליום 28.2.15.

ג. המשיבה תחתום על ערבות עצמית על סך של 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ד. אני מורה על פסילתה של המשיבה מלנהוג וזאת עד לתום ההליכים נגדה. לאור היותה של המשיבה בלתי מורשית לנהיגה, תנפיק מזכירות בית המשפט אישור הפקדה ללא צורך בהפקדת רשיון.

ה. מוסבר למשיבה כי בית המשפט החליט ליתן בה אמון בזו הפעם, אך אם תפר את האמון שניתן בה ותפר תנאי מתנאי השחרור, יכול ותעצר עד לתום ההליכים נגדה.

ו. ליווי שב"ס יאפשר למשיבה 5 שיחות טלפון.

קובעת המשך דיון בפני ליום 17.2.15 שעה 8:30.

זכות ערר כחוק.

תיק החקירה מוחזר למבקשת.

ניתנה והודעה היום כ"ז שבט תשע"ה, 16/02/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 4

נועה חקלאי, שופטת